

כי תשא

"... וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת-הַלְּחָת וַיִּשְׂבֵּר אֶת־סַפְרֵי תֹרַת הָהָר"

החידוש / שים שלי בפרשה

A series of horizontal lines for writing, with a small illustration of a wooden table and chair at the bottom. On the table, there is a piece of paper with a green pen resting on it.

מה בפרשה?

בפרשה: מצות נספוח על הכנת כלי המשכן, החטא הנורא - חטא העגל.
 מצות מחצית השקל: אסור לספור את בני ישראל כדי שלא בהם נגרף. כאשר יש צורך לספור את בני ישראל, אוספים חצי שקל מכל אחד, וסופרים את המטבעות עם מטבעות מחצית השקל קונים את קרבנות הצבור.
 הכנת הכיור: הכיור במשכן היה עשוי מנחשת. הכהנים מקדשים בו את ידיהם ואת רגליהם לפני העבודה.
 ה' צוה על הכנת שמן המשחה ואשר מושחים בו את כלי המקדש ואת הכהנים, ועל הכנת הקטרת.
 ה' מנה את בצלאל בן אורי משבט יהודה, ואת אהליאב בן אחיסמך משבט דן להיות האחראים על עבודת הכנת המשכן.
 כאשר משה התעכב בהר סיני בני ישראל דרשו מאהרן לעשות להם עגל זהב. כאשר משה ירד מההר וראה את העגל, הוא השליך את הלוחות מידיו ושבר אותם. הלויים הרגו את כל מי שהשתתף בחטא העגל.
 משה פנה אל ה' והתפלל אליו שישלח לבני ישראל. ה' מחל לבני ישראל ומסר למשה לוחות שניים. ה' צוה שוב על אסור עבודה זרה ועל הצורך להשמר מהתקרבנות לעמים עובדי עבודה זרה. כאשר משה שב לבני ישראל קרן עור פניו.

מחצית השקל (ול, יא-טז)

פרשת "כי תשא" נפתחת בציווי על נתינת מחצית השקל. מובא במדרש תנחומא על תחילת הפרשה: "רב הונא אמר: צדקה וחסד שאמות העולם עושין, מספן הוא להם לישראל כארסה של נחש. ממי את למד, מבראדה בלאדן, שהיה למד בכל יום לאכל בשלש שעות וישן עד תשע. כיון שחזר אלגל חמה בימי חזקיה, ישן לו. ועמד ומצא שהוא שחרית. בקש להרג את כל עבדיו ועל כך שלא העירו אותו. אמר להם: הנחתם אותי לישן כל היום וכל הלילה. אמרו לה: יומא הוא דהדר (היום הוא זה שחזר לאחור). אמר לה: ואי זה אלוף החזירו. אמרו לו: אלהיו של חזקיהו. אמר להם: וכי יש אלוף גדול מאלהי. אמרו לו: אלהיו של חזקיהו גדול מכל אלהות שבעולם. מיד, בעת ההיא שלח בראדה בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וגו' (מלכים ב כ, יב). וכתב: שלום לחזקיהו המלך, ושלום לירושלים, ושלום לאלוף הגדול. לאחר שיצאו הספרים לא נתישב על דעתו, אמר: לא עשיתי כהן, שהקדמתי שלום לחזקיהו ועירו לשלום אלוף הגדול (והתחרט שכתב קודם את חזקיהו ורק אח"כ את הקב"ה). עמד מכסאו ופסע שלש פסיעות והחזיר את הספרים וכתב אחרים תחתיהם, וכתב תחלה שלום לאלוף הגדול, ושלום לירושלים, ושלום לחזקיהו. אמר לו הקדוש ברוך הוא: אתה עמדת מכסאך ופסעת שלש פסיעות לכבודי, אני מעמיד מבנה שלשה מלכים שליטין מסוף העולם ועד סופו, ואלו הן: גבוכדנצר ואויל מרודה ובלשאצר. כיון שעמדו וחרפו (גבוכדנצר ואויל מרודה ובלשאצר), קצקע הקדוש ברוך הוא את ביצתן (סילק אותם מהמלכות) והעמיד אחרים תחתיהם. ורבנן אמרין: צדקה תרומם גוי בנדבה שהביאו ישראל לנדבת המשכן, לפיכך נתן להם תלוי ראש על ידי משה, ואמר לו: כי תשא את ראש. (מתן הצדקה בעם ישראל מרומם את כל האומה) "

1. מהו לשון "כי תשא" ומה בפועל צריך לעשות משה בעקבות כר? (רש"י ל"ב)

2. הקב"ה מצווה למנות את עם ישראל אך לא לספור את האנשים אלא לתת איש כופר נפשו שהמנין שולט בו עין הרע. מה צריכים בני ישראל להביא? (ל"ג)

3. כתוב בפס' "זה יתנו" ומוסבר במדרש תנחומא שמשה רבנו התקשה בהכנתו. כיצד מסביר רש"י את המילה "זה"? (רש"י ל"ג)

מוסבר במדרש תנחומא מדוע: "זה יתנו. אמר רבי מאיר: כמין מטבע של אש הוציא הקדוש ברוך הוא מתחת כסא הכבוד והראהו למשה ואמר לו: זה יתנו, כזה יתנו"

4. מה לומדים מהפס' "מבן עשרים שנה ומעלה"? (רש"י ל"ד)

5. מחצית השקל היא תרומה מיוחדת שמראה לכל עם ישראל שהם שווים בפני ה' ולא משנה בין עשיר לבין עני. השלימו: "העשיר _____ והדל _____ ממחצית השקל" (ל"טו)

המנין הראשון של עם ישראל נעשה לאחר יום הכיפורים הראשון במדבר ותרומת מחצית השקל נלקחה לעבודת המשכן וממנה נעשו האדנים. המנין השני נעשה בחודש אייר שבעה חודשים אחרי כן.

מובא במדרש רבה מדוע הקב"ה ציוה להביא "מחצית השקל" ומשיב המדרש: "על שחטאו בשש שעות בחצי היום, יתנו מחצית השקל שהוא ששה גרמיסין... רבי יהודה בר סימון אמר: שלשה דברים שמע משה מפי הגבורה ונגהלו ונתע לאחוריו. בשעה שאמר לו ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, אמר: רבונן של עולם, הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך (מלכים א ח, כז). וכשאמר צו את בני ישראל את קרבני לחמי (במדבר כח, ב), אמר משה: רבונן של עולם, אם מכניס אני כל החיות שבעולם וכל הבהמות אין בהם העלאה אחת, ובכל העצים שבעולם אין בהם הבערה אחת, שנאמר: ולבטן אין די בער וחיתו אין די עולה (ישעיה מ, טו) ... וכשאמר ונתנו איש כפר נפשו, תמה ואמר: מי יוכל לתת פדיון נפשו, שנאמר: ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם (תהלים מט, ט) ... אמר לו: לא כמו שאת סבור, אלא זה יתנו, כזה יתנו..."

הכיר (ל, יז-כא)

1. הקב"ה מצווה את משה לבנות כלי נוסף לעבודת הכהנים הוא הכיור. לאיזה צורך מיועד הכיור? (ל, יח)
2. מה ה"פן" של הכיור ("יכנו...")? (רש"י ל, יח)
3. הכהנים היו רוחצים "את ידיהם ואת רגליהם". כיצד היה מתבצע "קדוש" (רחיצה) ידיהם ורגליהם? (רש"י ל, יט) בבת אחת היה מקדש ידיו ורגליו, וכך שנינו בזבחים (יט:),
4. מתי מצווים הכהנים לרחוץ ידיים ורגלים? (ל, כ)

שמן המשחה (ל, כב-לג)

למדנו בפרשת תצווה על משיחת אהרון הכהן, בנו ומזבח הקטורת בשמן המשחה ובפרשתנו לומדים שכל כלי המשכן נמשחו בשמן המשחה.

שמן המשחה נעשה רק פעם אחת ע"י משה רבנו ואיתו משחו את הכהנים והמלכים מבית דוד לאורך הדורות ומסביר הרמב"ם "ומעולם לא נעשה שמן אחר חוץ ממה שעשה משה". המשיחה בשמן המשחה הייתה נתינת תוקף למינוי הכהנים והמלכים וכפי שמסביר רבי יצחק אברבנאל "ראוי עתה לבאר בענין שמן המשחה... בידיעת הצורך שיש במשיחה לכלי המקדש, לכהנים ולמלכים. ואומר אני: כי האיש אשר יבחר ה' בו להבדילו ולייחדו משאר האנשים, היה ראוי שיעשה פועל בו, שייחד ויבדל מאחרים, והוא יהיה המורה על היותו נבחר מאת האלהים, כאילו אותה משיחה היתה אות וסימן על הבדלתו לגבוה. ולכן היה נמשח הכהן הגדול, להודיע שהוא נבחר למעלה ההיא יותר משאר אחיו הכהנים. והיה נמשח המלך, להיות בחירתו על פי ה'... ועל ידי אותה משיחה תדבק בו ההשגחה העליונה..."

1. התורה מפרטת את הכנת שמן המשחה לכלי המשכן והכהנים. רשמו את הדברים שהרכיבו את שמן המשחה: (ל,כג-כד) _____
2. כתוב בפס' " בְּשָׁמִים רֹאשׁ " מה הכוונה במילה " רֹאשׁ " ?(ורש"י ל,כג) _____
3. למה נכתב בפס' " וְקִנְיָן בְּשָׂם " ולא רק קנמן? (ורש"י ל,כג) _____
4. מהי " מִרְקַחַת " ?(ורש"י ל,כה) _____
5. מה למדו חכמים מהמילה " לְדֹרֹתֵיכֶם " ?(ורש"י ל,לא) _____
6. מה הפירוש " וּבְמַתְּכַנְתּוּ " ואם כן מה האיסור של " וּבְמַתְּכַנְתּוּ לֹא תַעֲשׂוּ כָמֹהוּ " ?(ורש"י ל,לב) _____
7. כתוב בפס' " וְאָשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל זָר " מה הפירוש על " זָר " ?(ורש"י ל,לג) _____

קטורת הסמים (ל, לד-לח)

1. על מזבח הזהב בתוך המזבח נשרפה הקטורת לריח ניחוח. אלו חומרים היו בקטורת? השלימו:
 סמים _____ (שרף העטף מעצי הקטף. קרוי "צרי") _____ (שורש בושם הקרוי גם ציפורן) _____ , סמים (מור קציעה, שיבולת נרד, כרכום, הקושט, קילופה, קינמון) _____
 זָכָה " (ל,לד) _____
2. מהי " שְׁחֵלֶת " ?(ורש"י ל,לד) _____
3. מהי ה"חֲלִבָּנָה" ומה אטן לומדים מזה שהיא בתוך סממני הקטורת? (ורש"י ל,לד) _____
4. מה הפירוש " מְמַלֵּחַ " ?(ורש"י ל,לה) כתר גומו מעורב, שיערב שחיקתן יפה יפה עם זה, ואומר אני שדומה לו וייראו המלחים יונגה א, ה.) _____
5. את הקטורת היה צריך לשחוק ולטחון היטב. ואסור היה לעשותה חוץ מעבודת בית המקדש. מה עונשו של מי שיעשה קטורת שלא לעבודת המקדש? (לח) _____

מינוי עושי המלאכה (לא, א-יא)

1. מי מונה על ביצוע בניית המשכן וכל כליו? (לא, ב)
2. ה' ממלא את בצלאל ב"בְּחֶכְמָה וּבְתַבּוּנָה וּבְדַעַת" כדי שיוכל לבנות את המשכן. הסבירו עפ"י רש"י את ההבדל בין חֶכְמָה, תַּבּוּנָה, דַּעַת ?(רש"י לא, ג)
 בחכמה
 ובתבונה
 ובדעת
3. כתוב בפס' "וּבְחֶרְפֹּת אָבֶן" מהו לשון חרשת? (רש"י לא, ה)
4. מי עבד יחד עם בצלאל בן אורי? (לא, ו)

השבת (לא, יב-יז)

לפני תחילת בניית המשכן, הקב"ה מצווה על שמירת השבת וקדושתה

1. למה נכתב דווקא פה אחרי הצווי על מלאכת המשכן "אַךְ אֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ" ?(רש"י לא, יא)
2. כתוב בפס' "כִּי אוֹת הוּא בְּיָנִי וּבְיַנְיָכֶם לְדַרְתֵּיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם" מה כוונת התורה במי-לה "לְדַעַת"? מי צריך לדעת ?(רש"י לא, יג)

לוחות הברית (לא, יח)

לאחר ארבעים יום וארבעים לילה הקב"ה נתן את לוחות הברית שהיו כתובים באצבע אלקים למשה רבינו.

1. למה נכתב "כְּכֹלְתוֹ" בכתיב חסר (ללא האות ו')?(רש"י לא, יח)
2. כנגד מה ניתנו שני הלוחות? (בעל הטורים לא, יח)

חטא העגל (לב, א-ו)

בזמן שמשה רבנו מקבל את התורה בהר סיני, עם ישראל נגרר אחרי ה"עֶרְבֹב רַב" 1. מדוע הֶעֱרַב רַב שעלו עם בני ישראל ממצרים פונים אל אהרן ומבקשים "קום עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים" (לב, א)

2. כתוב בפסוק "וַיֵּרָא הָעָם כִּי בִשֵׁשׁ מַשֶּׁה לָרֶדֶת מִן הָהָר". מה פירוש המילה "בִשֵׁשׁ"? (רש"י לב, א)

ומובא במדרש רבה: "כי כשעלה משה להר אמר להם, לסוף ארבעים יום אני בא בתוך ו' שעות, כסבורים הם שאותו יום שעלה מן המנין הוא, והוא אמר להם שלימים, ארבעים יום ולילו עמו, ויום עלייתו אין לילו עמו, שהרי בז' בסיון עלה, נמצא יום ארבעים בשבעה עשר בתמוז, ביו"א בא השטן וערבב את העולם, והראה דמות חשך ואפלה וערבוביא, לומר ודאי מת משה לכך בא ערבוביא לעולם, אמר להם מת משה שכבר באו שש שעות ולא בא וכו', ..ואי אפשר לומר שלא טעו אלא ביום המעון, בין קודם חצות בין לאחר חצות, שהרי לא ירד משה עד יום המחרת, שנאמר וישכימו ממחרת ויעלו עולות"

3. מה משמעות ההדגשה "כִּי זֶה מַשֶּׁה הָאִישׁ"? (רש"י לב, א)

4. מה מדגישים הֶעֱרַב רַב לאהרן כשאומרים על משה: "אֲשֶׁר הֶעֱלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם"? (רש"י לב, א)

5. אהרון רואה שהערב רב גוררים את עם ישראל לחטא ואף הורגים את חור בין מרים. מה אומר להם אהרון לעשות? (לב, ב)

6. מדוע אהרן מבקש את נזמי הזהב (התכשיטים) שבאזני הנשים הבנים והבנות כאשר הֶעֱרַב רַב רוצה לעשות את העגל? (רש"י לב, ב)

7. הנשים מסרבות לתת את הנזמים אך הגברים השיגו זהב מעצמם. אהרן לוקח את כל הזהב ומתיר אותו. כיצד נוצרה צורת העגל? (רש"י לב, ד)

8. לאחר יצירת העגל אומרים החוגגים "אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הֶעֱלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם". מה לומדים מהמילים "אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ"? (רש"י לב, ד)

9. כיצד מפרש רש"י את המילה "מִסִּכָּה" בצירוף "עֵגֶל מִסִּכָּה"? (רש"י לב, ד)

10. אהרון רואה שבעגל הזהב יש רוח חיים (ישור אֵיךְ עֵשֶׂב) ומעשה השטן הצליח. אהרון מנסה לדחות את ה"חגיגות", בונה מזבח ואומר שיעשו חג מחר. מדוע? (רש"י לב, ה)

11. מה עושים הֶעֱרַב רַב והגוררים מעם ישראל? (לב, ה)

סיפור חטא העגל מתואר במדרש תנחומא: "...נתכנסו ארבעים אלף שָׁעָלוּ עִם יִשְׂרָאֵל וְשָׁנֵי חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם עִמָּהֶם, וְשִׁמּוֹתֵם יִעָס וְיוֹמְבָרוּם, שְׁהִיוּ עוֹשִׂין לִפְנֵי פְרָעָה כָּל אוֹתָם כְּשָׁפִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִהְטֵיהֶם (שמות ז, יא). וְנִקְהָלוּ כָּלָם עַל אֶהָרֹן, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֶהָרֹן וַיֹּאמְרוּ וְגו', שֶׁמֶשֶׁה שׁוּב אֵינָּה יוֹרֵד כְּבָר. וְאוֹתוֹ הָיִים יוֹם אַרְבָּעִים הָיָה בְּשֵׁשׁ שָׁעוֹת בַּיּוֹם. אָמְרוּ לָהֶם אֶהָרֹן וְחָדָר: עֲכָשׁוּ יוֹרֵד מִן הָהָר, לֹא הִשְׁגִּיחוּ. וַיֵּשׂ אוֹמְרִים: שֶׁעָמַד שָׁטָן וְהִרְאָה לָהֶם דְּמוּת מִשְׁתּוֹ מִן הָהָר, מִמֶּה שֶׁאָמְרוּ: כִּי זֶה מֶשֶׁה הַאִישׁ. מִיָּד עָמַד חָדָר וְגָעַר בָּהֶם. עָמַדוּ עָלָיו וְהִרְגֵאוּ. כְּשֶׁרָאָה אֶהָרֹן כִּי נִתְיָרָא וְהִתְחִיל מַעְסִיקוֹ בְּדַבְרִים, וְהֵם אוֹמְרִים לוֹ: קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים. וְהַכֹּל גָּלוּי לִפְנֵי מִי שֶׁאָמַר וְהִיָּה הָעוֹלָם מֵהֵם מִבְּקָשֵׁים. אָמַר לָהֶם אֶהָרֹן: פְּרָקוּ נְגָמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאַזְנֵי נְשִׁיכֶם. אָמַר אֶהָרֹן לָהֶם דַּבֵּר קִשָּׁה, שֶׁהַנְּשִׁים מִתְעַכְּבוֹת בּוֹ, שֶׁהֵם רְאוּ כָּל הַנְּסִים וְהַגְּבוּרוֹת שֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִצְרַיִם וּבְיָם וּבְסִינַי. הֲלֹכּוּ אֶצֶל הַנְּשִׁים. עָמַדוּ עֲלֵיהֶם וְאָמְרוּ: חַס וְשְׁלוֹם שֶׁנִּכְפַּר בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁעָשָׂה לָנוּ כָּל הַנְּסִים וְהַגְּבוּרוֹת הָאֵלֹהִים וְנַעֲשֵׂה עֲבוֹדָה זָרָה. כִּיֹּן שֶׁלֹּא שָׁמְעוּ לָהֶם, מֵה פְּתִיב שֵׁם: וַיִּתְּפָרְקוּ כָּל הָעָם אֶת נְגָמֵי הַזָּהָב. אֲשֶׁר בְּאַזְנֵי נְשִׁיהֶם לֹא נֶאֱמַר, אֲלֵא אֲשֶׁר בְּאַזְנֵיהֶם. אָמַר רַבִּי יִרְמְיָהּ: כְּשֶׁהִבִּיאוּ הַנְּגָמִים, תָּלָה אֶהָרֹן עֵינָיו לַשָּׁמַיִם וְאָמַר: אֵלֶיךָ נְשִׂאתִי אֶת עֵינֵי הַיְשׁוּבִי בְּשָׁמַיִם (תהלים ככג, א), אֲתָה יוֹדֵעַ אֶת כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת, שֶׁבְּעַל פְּרָחֵי אֲנִי עוֹשֶׂה. הַשְּׁלִיךְ לֹאשׁ וּבָאוּ הַחֲרָטְמִים וַעֲשׂוּ בְּחֲרָטְמֵיהֶם. וַיֵּשׂ אוֹמְרִים: שְׁמִיכָה הִיָּה שְׁנַתְּמַכְמָךְ בְּבִטְנִי, מֵה שֶׁהֲצִיל מִשֶּׁה מִן הַלְּבָבִים. נָטַל הַלֹּחַ שֶׁכְּתַב עָלָיו מֶשֶׁה, עָלָה שׁוֹר, כְּשֶׁהֲעֵלָה אֲרוֹנֵן שֶׁל יוֹסֵף. הַשְּׁלִיכוֹ לְתוֹךְ הַכּוּר בֵּין הַנְּגָמִים, וַיֵּצֵא הָעֶגְלָה וַיֹּצֵה כְּשֶׁהוּא מְקַרְטֵעַ. הִתְחִילוּ אוֹמְרִים: אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל. פְּתַחוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׁרֵת וְאָמְרוּ: שִׁכְחוּ אֵל מוֹשִׁיעֵם עֲשֵׂה גְדֻלוֹת בְּמִצְרַיִם (תהלים קו, כא). מֵה עָשָׂה אֶהָרֹן? אָמַר יְדִחָה הַדְּבָר עַד לְמַחֵר, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּקְרָא אֶהָרֹן וַיֹּאמַר חַג לֵה מַחֵר. וְרוּחַ הַקְּדוֹשׁ צוּחַת, מְהֵרָה שִׁכְחוּ מַעֲשָׂיו (תהלים קו, יב). אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: בְּעוֹלָם הַזֶּה, עַל יְדֵי יֵצֵר הַרָע חֲטָאתֶם. לְעִתִּיד, אֲנִי עוֹקְרוֹ מִכֶּם, שֶׁנֶּאֱמַר: וְהִסְרֵתִי אֶת לֵב הָאֶבֶן מִבְּשָׂרְכֶם וַיִּחַזְקָא לּוֹ, כּוּ. "

תחינות משה בפני הקב"ה (לב, ז - לג, כג)

1. הקב"ה מבקש ממשה לרדת מהר סיני "כי שחת עמך אֲשֶׁר הֵעֵלִית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם" (אלו הַעֲרַב רַב) וּמוֹדִיעַ לְמֹשֶׁה עַל עַגֵל הַזָּהָב שֶׁנַּעֲשָׂה בַּמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל. מֵה הַקְּבִ"ה מְצִיעַ לְמֹשֶׁה (ז, לב, טו-י)

2. מה כוונת הקב"ה כשאומר למשה "לָךְ רַד" ("רש"י לב, ז)

עַל הַפְּסוּק "לָךְ רַד כִּי שִׁחַת עַמְךָ" מוּבָא בַּמְדְּרָשׁ תַּנְחוּמָא: " הָעָם לֹא נֶאֱמַר אֲלֵא עַמְךָ. אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה: עַמְךָ עָשׂוּ אֶת הָעֶגְלָה. שֶׁאֲנִי אֲמַרְתִּי לָךְ, וְהוֹצֵאתִי אֶת צְבָאֲתִי אֶת עַמִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (שמות ז, ד). וְאֲתָה הִיִּית גֹּרֵם וְקִבְלָתָהּ הָעֲרַב רַב וְאֲמַרְתָּ מוֹטָב לְקַבֵּל אֶת הַשָּׂבִים. וְאֲנִי הִיִּיתִי רוֹאֶה מֵה הֵם עֲתִידִים לַעֲשׂוֹת, וְהֵם שֶׁעָשׂוּ אֶת הָעֶגְלָה, שְׁהִיוּ עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה וְגִרְמֵי לְחַטָּא עִמָּהֶם. רָאָה מֵה פְּתִיב: וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיִּצַר אוֹתוֹ בְּחָרָט, וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ (שמות לב, ד). אֵלֶּהיֵנוּ אֵין פְּתִיב, אֲלֵא אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַגְּרִים שִׁבְּאוּ עִמָּהֶם מִמִּצְרַיִם הֵם עָשׂוּ אוֹתוֹ. "

וּבַמְדְּרָשׁ רַבֵּה כְּתוּב: "דַּבֵּר אַחֵר, לָךְ רַד, בְּזַעַף... אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן אֵין דְּבַר הָאֲמוּר כָּאֵן אֲלֵא דְּבָרִים קְשִׁים... אוֹתָהּ שֶׁעָה רָאָה מֹשֶׁה לְמִלְּאֲכֵי הַשָּׁרֵת שֶׁהֵם עוֹמְדִים וּמְבַקְשִׁים לְצִאת וּלְחַבֵּל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמַר מֹשֶׁה אִם מִנַּח אֲנִי אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֵרַד אֵין לָהֶם תְּקוּמָה לְעוֹלָם, אֵינִי זֶז מִכָּאֵן עַד שֶׁאֲבַקֵּשׁ עֲלֵיהֶם רַחֲמִים, מִיָּד הִתְחִיל

מִלְמַד עֲלֵיהֶם סְנַיִגֹרִיא, אָמַר לְהַקְדִּיט בְּרוּךְ הוּא יֵשׁ לִי זְכוּת לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם, אָמַר לוֹ רַבּוֹן הָעוֹלָם הַזָּכַר לָהֶם כְּשֶׁבִקְשָׁתָ לְתַן תּוֹרָה לְבְנֵי עַשׂוֹ וְלֹא קִבְּלוּהָ וַיִּשְׂרָאֵל קִבְּלוּהָ, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת יט, ח): וַיַּעַן כָּל הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ אֶמְרָה הַקְדִּיט בְּרוּךְ הוּא עֲבָדוּ עַל הָעֲשִׂיָה, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת לב, ח): סֵרוּ מֵהָר מִן הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לָהֶם כְּשֶׁהֲלַכְתִּי בְּשִׁלְיַחְוֹתֶיךָ לְמַצְרַיִם וְאִמְרַתִּי לָהֶם שְׁמָהּ, מִיַּד הָאֱמִינִי וְהִשְׁתַּחֲוִוִּי לְשִׁמְךָ, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת ד, לא): וַיֶּאֱמֵן הָעָם, מִיַּד (שְׁמוֹת ד, לא): וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ. אָמַר לוֹ עֲבָדוּ עַל הִשְׁתַּחֲוִיָה, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת לב, ח): וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ. אָמַר לוֹ הַזָּכַר לְבְּ-חֹרֵיהֶם שֶׁשְׁלַחְתִּים וְהִקְרִיבוּ לְפָנֶיךָ זְבָחִים, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת כד, ה): וַיִּשְׁלַח אֶת נְעָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, אָמַר לוֹ עֲבָדוּ עַל הַזְבִּיחָה, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת לב, ח): וַיִּזְבְּחוּ לוֹ. אָמַר לוֹ הַזָּכַר לָהֶם מָה שֶׁאִמְרַתְּ בְּסִינַי (שְׁמוֹת כ, ב): אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ, אָמַר לוֹ עֲבָדוּ עֲלָיו, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת לב, ח): וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ, הוֹי: נְשִׂאִים וְרוּחַ וְגֶשֶׁם אִיּוֹן, בְּשֵׁל מִשָּׁה מִיַּד אֶת הַפְּרָעוּתִי, הוֹי: בְּאֶרֶךְ אַפַּיִם וַיֹּאמְרוּ

3. למה ה' אומר למשה "הינחה לוי"? וכי משה הפציר בה' כבר בשלב זה? (רש"י לב, ו)

4. משה רבנו, סניגורם של ישראל, פונה אל הקב"ה בתפילת מיוחדת "ויחל משה". כיצד משה רבנו "משכנע" את הקב"ה לא לפגוע בעם ישראל? (לב, יב-יג א)

ומובא במדרש רבה כיצד "משכנע" משה רבנו את הקב"ה: "דְּבַר אַחַר, זְכוֹר לְאַבְרָהָם, לָמָּה מְזָכִיר כָּאֵן שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת, אָמַרְוּ רַבֵּן אָמַר מִשָּׁה אִם שִׁרְפָה הֵם חֲתִיבִים זְכוֹר לְאַבְרָהָם שֶׁנֶּתַן נַפְשׁוֹ לְכַבְּשׁוֹן הָאִשׁ לְשָׂרְף עַל שְׁמָהּ, וְתִצָּא שִׁרְפָתוֹ לְשָׂרְפַת בְּנָיו. וְאִם הִרִיגָה הֵם חֲתִיבִים זְכוֹר לְיִצְחָק אָבִיהֶם שֶׁפָּשַׁט צְוָארוֹ עַל גְּבִי הַמֶּזֶד בַּח לְשַׁחַט עַל שְׁמָהּ, וְתִצָּא הִרִיגָתוֹ לְהִרִיגַת בְּנָיו. וְאִם גָּלוּת הֵם חֲתִיבִים זְכוֹר לְיַעֲקֹב אָבִיהֶם שֶׁגָּלָה מִבֵּית אָבִיו לְחָרָן וַיִּצְאוּ אֵלָיו בְּאֵלוֹ, הוֹי: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל."

5. הקב"ה נעתר לתפילת משה ולא מכלה את עם ישראל. משה יורד מן ההר עם לוחות הברית הכתובים משני עבריהם "מכתב אלקים... חרות על הלחת". יהושע משרת משה מלווה את משה ויחד הם שומעים קולות. יהושע חושש שפרצה מלחמה במחנה וחושב ששומע קול מלחמה. מה עונה לו משה? השלימו: "... אין קול _____ (קול הגיברים הקוראים לניצחון) ואין קול _____ (קולות שצועקים על הפסד במלחמה). {אלא} קול _____ (קולות חירופין וגידיפין) אֲנֹכִי שֹׁמֵעַ " (לב, יח)

6. משה מתקרב למחנה ורואה את עגל הזהב ואת המחולות שעושים הערבים רב ומעט מבני ישראל. מה עושה משה רבינו? (לב, יט-כ)

- _____ משליך את הלוחות תחת ההר,
- _____ שורף את העגל
- _____ טוחן את העגל
- _____ זורה על פני המים
- _____ ומשקה את עם ישראל

7. אהרון מספר למשה איך קרה החטא הגדול ומשה קורא לנאמנים לקב"ה להרוג את כל האנשים של-קחו חלק בחטא העגל "ויצמד משה בשער המחנה ויאמר מי לה' אלו" מי התייצב למשימה וכמה אנשים הם הרגו? (לב, כח)

8. עפ"י רש"י, מה לומדים מהמילים "וַיִּאֲסֹפוּ אֵלָיו כָּל בְּנֵי לֵוִי" (רש"י לב,כו) _____
9. משה חוזר להתחנך בפני ה' לא לפגוע בעם ישראל ולפני חזרתו לקב"ה אומר לעם ישראל: "אולי אֶכְפְּרָה בְּעַד חַטָּאתְכֶם". המילה "אֶכְפְּרָה" כתובה פעמיים בתורה היכן הפעם השנייה ומה אפשר ללמוד מזה? (בעל הטורים לב,ל) _____
10. משה רבינו קובע תנאי לקב"ה: השלימו: "וְיִצְתָה אִם תִּשָּׂא חַטָּאתֶם וְכִלּוּמִר, אִם תִּמְחַל לָהֶם - הַכֹּל בְּסֹדֶר) _____ אֲשֶׁר כְּתִבְתָּ" (לב,לב)
11. ה' נענה לדברי משה רבנו וחס על העם, כתוב בפס' "וַיְבִיֹם פְּקֻדֵי וּפְקֻדֹתַי עֲלֵהֶם חַטָּאתֶם" מה מוֹ- דֵיע הַקַּב"ה לַמֶּשֶׁה בַּפֶּס' הַזֶּה? (רש"י לב,לד) _____
12. משה מודיע לעם ישראל את דברי הקב"ה ועם ישראל מְתַאַבְּלִים: "וַיִּתְאַבְּלוּ וְלֹא שָׁתוּ אִישׁ עֲדִיו עֲלִיו". "אִישׁ עֲדִיו" מהו "עֲדִי"? (רש"י לג,ד) _____
13. בעקבות חטא העגל וכעסו של הקב"ה, משה לוקח את אוהלו אל מחוץ למחנה ישראל, ושם היה בֵּית יַעֲד לַמִּבְקָשִׁי תוֹרָה. לכן נקרא שם האוהל: _____ (לג,ז)
14. משה רבנו קבע את מושבו מחוץ למחנה וכל אדם מעם ישראל שרצה לשמוע את דבר ה' מפי משה רבנו, צריך היה לצאת אל אוהל מועד, כמו שכתוב בפס' "כָּל מִבְּקֵשׁ ה' יֵצֵא אֶל אוֹהֶל מוֹעֵד". מה אנו לומדים מכאן? (רש"י לג,ז) _____
15. יהושע בן נון מלווה את משה רבנו לכל אורך הדרך. כיצד התורה מדגישה את מסירות נפשו של יהושע. השלימו: "וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹעַן _____ הַאֵהֶל" (לג,יא)
16. משה רבנו פונה בבקשה מיוחדת מהקב"ה: "אִם אֵין פְּנֵי הַלְכִים אֶל תִּעְלֶנּוּ מֵזֶה ... הֲלוֹא בִּלְכֹתְךָ עָמְנוּ וְנִפְלִינוּ אָנֹכִי וְעַמְּךָ מִכָּל הָעָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה". מהי בקשתו של משה רבנו עפ"י רש"י? (רש"י לג,טז) _____
17. הקב"ה נעתר לבקשת משה רבנו "גַּם אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵעֲשֶׂה .." במה מדובר? (רש"י לג,יז) _____
18. למה דווקא כאן משה מבקש מה' "הֲרֵאֵנִי נָא אֶת כְּבֹדְךָ"? (רש"י לג,יח) _____
19. משה רבינו מבקש לראות את כבוד ה'. מה אומר הקב"ה למשה? השלימו: "לֹא תוּכַל לִרְאוֹת אֶת פְּנֵי" _____ (יח"י לג,כ)

מדרש רבה מתאר את השיח בין הקב"ה למשה רבנו על הערב רב: "לָךְ רַד כִּי שָׁחַת עַמְּךָ, הָעָם אֵין כְּתִיב כָּאֵן אֶלָּא עַמְּךָ, אָמַר מֹשֶׁה רַבּוֹן הָעוֹלָם מֵעַן הֵם עַמִּי, אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַמְּךָ הֵם, שְׂעֵד שְׁהִיוּ בְּמִצְרַיִם אֲמַרְתִּי לָךְ (שמות ז, ד): וְהוֹצֵאתִי אֶת צְבָאֹתַי אֶת עַמִּי, אֲמַרְתִּי לָךְ שְׂלֵא לְעַרְב בָּהֶם עַרְב רַב, אֲתָה שְׁהִיִּת עַן וְכִשֶׁר אֲמַרְתִּי לִי לְעוֹלָם מְקַבְּלִים הַשָּׁבִים, וְאָנֹכִי יוֹדֵעַ מַה הֵם עֲתִידִין לַעֲשׂוֹת, אֲמַרְתִּי לָךְ, לֹא, וְעֲשִׂיתִי רְצוֹנְךָ, וְהֵם הֵם שְׂעֵשׂוּ אֶת הָעֶגֶל, שְׁהִיוּ עוֹבְדִים עֲבֹדַת כּוֹכָבִים וְהֵם עֲשׂוּ אוֹתוֹ וְגָרְמוּ לְעַמִּי לְחַטָּא. רֵאה מַה כְּתִיב אֵלֶּה אֵלֶּהיִנִּי אֵין כְּתִיב כָּאֵן, אֶלָּא (שמות לב, ד): אֵלֶּה אֵלֶּהיִנִּי, שְׁהִגְרִים שְׂעֵלוּ עִם מֹשֶׁה הֵם עֲשָׂאוּהוּ וְאָמְרוּ

לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי אֱלֹהֵיךָ, לְכֹהֵן הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לְמֹשֶׁה: לָךְ רַד כִּי שָׁחַת עֲמֶךָ וּבַמְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא מַסְבִּיר אֶת הַפְּסוּק "לָךְ רַד כִּי שָׁחַת עֲמֶךָ" לָךְ רַד (שְׁמוֹת לֵב, ז). רַבֵּן אֲמַר, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה נִתְנָדָה מֹשֶׁה מִפִּי בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה ... וְאִין לָךְ רַד אֵלָא נִדְּי. מִיָּד עָמַד מֹשֶׁה לִפְנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר: רַבּוֹנִי, מַה סְרַחְנִי. אָמַר לוֹ: שָׁחַת עֲמֶךָ. אָמַר לוֹ מֹשֶׁה: וְכִי עָמִי הֵם? וְהֵם עֲמֶךָ וְנִחַלְתָּה אֲשֶׁר פְּדִיתָ בְּכֹחֲךָ! אָמַר לוֹ: מָה חֲטָאוֹ? אָמַר לוֹ: וְיָמִירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר (וַתְּהִלִּים קו, כו). אָמַר לִפְנֵינוּ: רַבּוֹנִי שֶׁל עוֹלָם, וּבְמָה אִתָּה מְקַנָּא, בְּשׁוֹר. וְכִי הוּא מְסִיעָךָ. אִתָּה מְשִׁיב רֹחוֹת וְהוּא מוֹרִיד גְּשָׁמִים. אִתָּה מְזַרְחִים חֲמָה וְהוּא לִבְנֵה. אִתָּה מַעֲלָה אֵילָנוֹת וְהוּא מְצַמִּיחַ צְמָחִים. אִין בּוּ מְמַשׁ, הוּא אוֹכֵל עֵשֶׂב, עוֹמֵד לְשַׁחֵט. לְמָה הִי יַחְרָה אַפֶּךָ בְּעֲמֶךָ...."

לוחות שניים וירידת משה מן ההר (לד, א-לה)

הקב"ה מצווה את משה לפסל שני לוחות אבנים כראשונים ולעלות חזרה אל הר סיני. במעמד הנשגב משה רבינו קורא אל ה' שלוש עשרה מידות בהם הקב"ה מנהיג את עולמו (אל רחום וחנון אָרְךָ אַפִּים....)

שואל המדרש על הפסוק "פָּסַל לָךְ" - אימתי ירד משה מן ההר? אמר רבי יהודה בר שלום, מאה ועשרים יום עשה משה אצל הקדוש ברוך הוא. כיצד? בחדש השלישי לצאת בני ישראל וגו' (שמות יט, א). בששה בחדש נתן להם עשרת הדברות, וכתוב בו: ומשה עלה אל האלהים (שמות יט, ב). ועשה שם ארבעים יום, עשרים וארבעה מסיון וששה עשר מתמוז, הרי ארבעים יום. ירד בשבעה עשר בתמוז, ראה את העגל ושר את הלוחות, ורדה את הסרוחין שמונה עשר ותשעה עשר. וחזר ועלה בעשרים, שנאמר: ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאתם גדלה ועתה אעלה אל ה' וגו'. וכתוב: וישב משה אל ה' ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה וגו', עשה שם עשרה מן תמוז וכל חדש אב, הרי ארבעים יום. עלה בראש חודש אלול כשנאמר לו פסל לך והיה נכון לבקר וגו', ופסל וישכם משה בבקר ויעל. עשה שם אלול כולו ועשרה מתשרי וירד בעשור. והיו ישראל שרועים בתפלה ותענית, ובו ביאם נאמר לו למשה: סלחתי כדברך (במדבר יד, ט). וקבעו הקדוש ברוך הוא סליחה ומחילה לדורות, שנאמר: כי ביאם הזה יכפר עליכם לטהר (ויקרא טז, ז). ומיד צוה לו למשה, ועשו לי מקדש "

1. כיצד מסביר רש"י את מידת הקב"ה "אָרְךָ אַפִּים"? (רש"י לד, ו)
 2. ה' נושא נשא עון ופִּטְעָה, מה ההבדל בין עון לפטע? (רש"י לד, ז)
 3. כתוב בפס' שה' שומר חסד (נִצֵּר חֶסֶד) איזה חסד ה' שומר? (רש"י לד, ז)
 4. מתי ה' פוקד עון האבות ומשלם אותו לבנים (פִּקֵּד עוֹן אֲבוֹת עַל בְּנֵים)? (רש"י לד, ז)
 5. ה' אומר "גָּדַד כָּל עֲמֶךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלְאוֹת" מה הכוונה במילה "נִפְלְאוֹת"? (רש"י לד, ו)
- הקב"ה מצווה את משה רבנו על איסור קירבה אל הגויים שמרחיקים את עם ישראל מהקב"ה ומקיום מצוות
6. הקב"ה חוזר ומצווה על שלוש הרגלים. כיצד מכונה חג פסח (לד, יח)
 7. עם ישראל מצוה בפדיון בכור חמור זכר ליציאת מצרים שהחמורים עזרו לעם ישראל בצאתם ממצרים. כיצד נעשית מצוות הפדיון? (רש"י לד, כ)

8. כתוב בפס' " כל בְּכוֹר בְּנֵי תַּפְדֵּה " , כיצד נעשה הפידון של הבכור בבני אדם? (רש"י לד, כז)
9. מדוע נקרא חג שבועות "בַּכּוֹרֵי קִצִּיר חֲטָיִים"? איזה קורבן היו מביאים בפסח? (רש"י לד, כב)
10. למה נקרא חג סוכות- חג "הָאֶסִּיף"? (רש"י לד, כב)
11. הקב"ה מצווה על עליה לרגל לבית מקדש שלוש פעמים בשנה בשלושת הרגלים . מה מבטיח הקב"ה? (לד, כד)
12. כתוב בפס': "וְרֵאשִׁית בְּכֹרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית ה' אֶלְקֶיךָ" . אנו מְצַיֵּם להביא את ראשית ביכורי אדמתנו לירושלים. איזה פירות אנו צריכים להביא כביכורים? (רש"י לד, כו)
13. לאחר חטא העגל שהתרחש ביז' בתמוז משה רבינו עולה שוב בר"ח אלול ויורד ביום הכיפורים עם הלוחות השניים . כמה זמן היה משה רבינו בהר הפעם השניה? (לד, כח)
14. מה קורה לפניו של משה רבינו ברדתו מהר סיני עם לוחות הברית? (לד, כט)
15. מה כוונת הכתוב בפסוק ש"קְרַן" עור פניו של משה ומהיכן זכה לזה? (רש"י לד, כט)

התורה מלמדת כיצד משה רבנו לימד את התורה לבני ישראל " ... וַיֵּשְׁבוּ אֵלָיו אֶהְרֹן וְכָל הַנְּשִׂאִים בְּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם : וְאַחֲרַי כֵּן נִגְשׂוּ כָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְיֵם אֶת כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' אֵתוֹ ... " והגמרא מפרטת (מסכת עירובין נד עמוד ב) כיצד סדר משנה? משה למד מפי הגבורה, נכנס אהרן ושנה לו משה פירקו נסתלק אהרן וישב לשמאל משה, נכנסו בניו ושנה להן משה פירקו נסתלקו בניו אלעזר ישב לימין משה ואיתמר לשמאל אהרן ... נכנסו זקנים ושנה להן משה פירקו נסתלקו זקנים, נכנסו כל העם ושנה להן משה פירקו נמצאו ביד אהרן ארבעהופעמים) ביד בניו שלשה וביד הזקנים שנים וביד כל העם אחד נסתלק משה ושנה להן אהרן פירקו נסתלק אהרן שש להן בניו פירקו נסתלקו בניו שש להן זקנים פירקו נמצאו ביד הכל ארבעה

תזכורתך שעשועים

תפזורה לפרשה

ר	ו	ר	ד	ר	מ	ס	ו	ה	ק	א	ל
ע	ר	ו	מ	ח	ר	ט	פ	ד	ב	ב	ו
מ	ת	ר	ו	ט	ק	כ	י	ו	ר	ו	ח
ה	ה	פ	ל	ח	ח	ר	ת	פ	ח	ל	ו
צ	ג	נ	כ	י	ת	ת	ק	ש	מ	ב	ת
י	ה	ע	י	ע	כ	ב	א	י	ל	ה	א
ת	מ	ג	ת	נ	ג	ש	ל	א	ל	צ	ב
ה	צ	ל	ש	ס	א	ש	נ	מ	צ	ב	נ
ש	ו	ז	א	ר	ו	צ	ה	ת	ר	ק	נ
ק	ת	ה	ק	צ	י	ר	ח	י	ט	י	מ
ל	ט	ב	נ	ו	נ	ב	ע	ש	ו	ה	י

תרמילון:

כי תשא, מחצית השקל, עגל זהב, שבת, כיור, מר דרור, מרקחת, קטורת, בצלאל, אהליאב, לוחות אבן, חור, בשש מחני נא, נקרת הצור, חג המצות, קציר חיטים, מסוה, פטר חמור יהושע בן נון

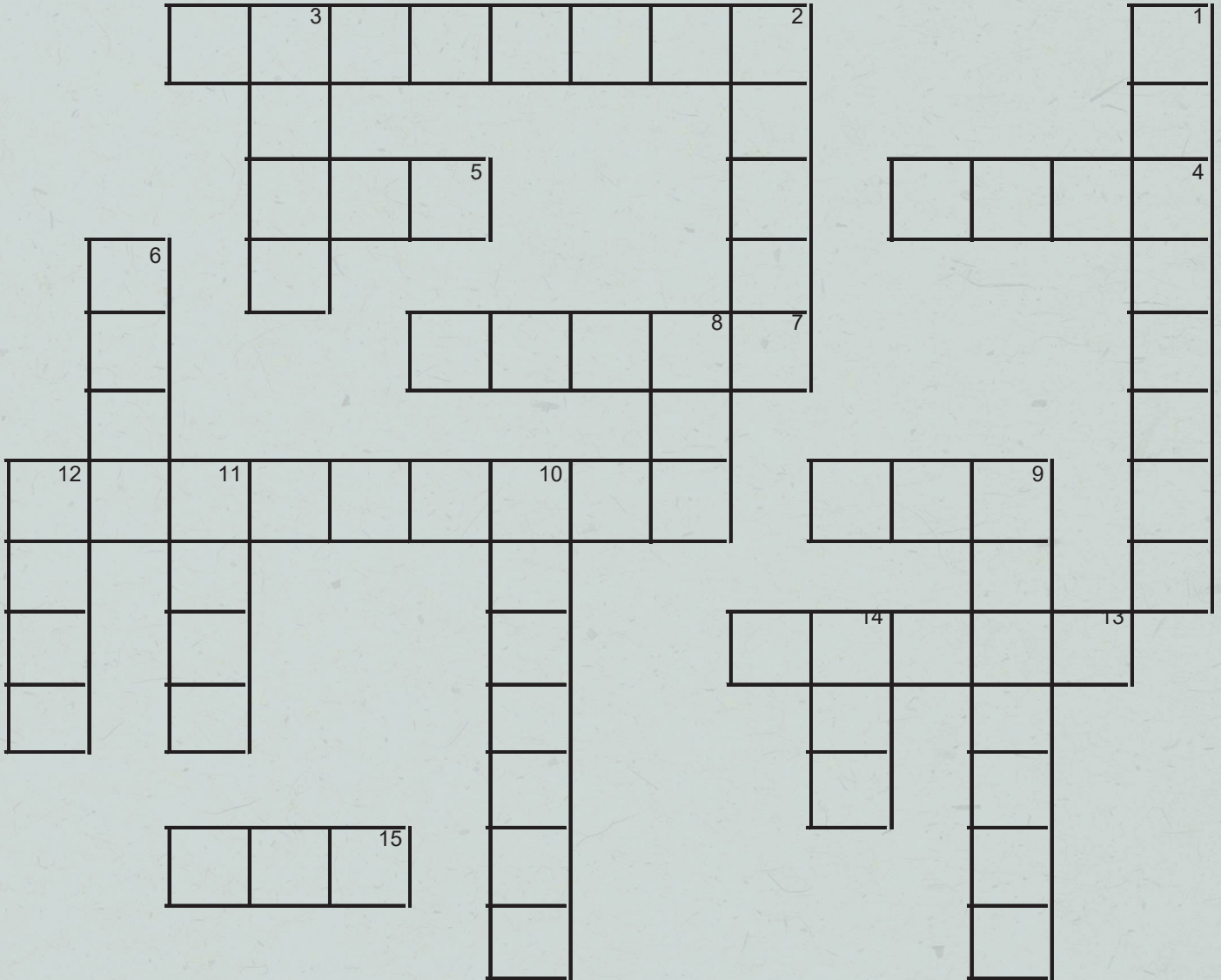

אתפיש לפרשה

- א** _____ השליך את הזהב לאש ויצא העגל.
- ב** _____ התמלא ברוח אלוקים כדי לעסוק במלאכת המשכן. (פרק ל"א , ב')
- ג** _____ אין לבשלו בחלב אמו. (פרק ל"ד פסוק כ"ו)
- ד** _____ לא ימעיט ממחצית השקל. (פרק ל' פסוק ט"ו)
- ה** _____ "ולקחת את כסף _____ מאת בני ישראל". (פרק ל' פסוק ט"ז).
- ו** _____ "כי לא יראני האדם _____". (פרק ל"ג פסוק כ').
- ז** _____ ממנו נעשה העגל. (פרק ל"ב פסוק ב').
- ח** _____ בו יצר אהרון את העגל. (פרק ל"ב פסוק ד')
- ט** _____ "ויאמר אני אעביר כל _____ על פניך...". (פרק ל"ג פסוק י"ט)
- י** _____ שמע את העם בחטאו וחשב שקול מלחמה במחנה. (פרק ל"ב פסוק י"ז)
- כ** _____ ממנו ירחצו אהרון ובניו את ידיהם ורגליהם. (פרק ל' פסוקים י"ח-י"ט)
- ל** _____ שבט שהצטרף למשה להרוג את החוטאים.
- מ** _____ חייב לתת כל אחד מבו עשרים שנה ומעלה. (פרק ל' פסוק י"ג)
- נ** _____ ממנו יש לעשות את הכיור וכו'. (פרק ל' פסוק י"ח)
- ס** _____ מהם יש לעשות את הקטורת. (פרק ל' פסוק ל"ד)
- ע** _____ לא יתרום יותר מאחיו. (פרק ל' פסוק ט"ו)
- פ** _____ "ודיבר ה' אל משה _____ אל _____ כאשר ידבר איש על רעהו... (פרק ל"ג פסוק י"א)
- צ** _____ שם נתגלה ה' למשה. (פרק ל"ג פסוק כ"א)
- ק** _____ "ומשה לא ידע כי _____ עור פניו...". (פרק ל"ד פסוק כ"ט)
- ר** _____ אותה ביקש ה' לעשות לעם לאחר חטאם. (פרק ל"ב פסוק י"ד)
- ש** _____ אות בין בני ישראל לקדוש-ברוך-הוא. (פרק ל"א פסוק י"ג).
- ת** _____ "זוהג האסיף _____ השנה...". (פרק ל"ד פסוק כ"ב)

תשבץ לפרשה

מאונך

- 1 אותם ביקש אהרון לפרק מאוזני הנשים
- 2 "עמו" של משה
- 3 קורבן עולה במקדש . מובא שלוש פעמים בשנה
- 6 עמד בין אוהל מועד ובין המזבח
- 8 עליו ניצב משה לחזות בהשגחת ה'
- 9 הקול שאותו שמע משה בירידה מהר סיני
- 10 ממאנים לשמוע למוכיחיהם
- 11 פנייתו המיוחדת של משה רבינו לקב"ה למחילה לעם ישראל
- 12 מגולה
- 14 כל הרוצה להימנע ממנו יתן כפר לנפשו

מאוזן

- 2 משקל מחצית השקל _____
- 4 מצא טס "עלי שור" שבאמצעותו העלה עגל הזהב_
- 5 כל השבט כשר _____
- 7 הקב"ה מילא אותו _____
- 9 עורו של משה הבהיק _____
- 10 אחד ממרכיבי שמן משחת קודש _____
- 13 מצירופו לקטורת לומדים לצרף את פושעי ישראל אלינו
- 15 כלי אומנת לחריצת זהב _____